

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 22 juli 2020 – Conseil national des centres commerciaux/Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

(Mål C-325/20)

(2020/C 339/02)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Sökande: Conseil national des centres commerciaux

Motpart: Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

Tolkningsfrågan

Ska artikel 14.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden⁽¹⁾ tolkas så, att den tillåter att det i ett kollegialt organ som har behörighet att yttra sig om huruvida verksamhetsstillstånd ska beviljas ingår sakkunniga som representerar de ekonomiska strukturerna, vars roll är begränsad till att redovisa för situationen för de ekonomiska strukturerna i det relevanta försäljningsområdet och projektets inverkan på dessa ekonomiska strukturer, utan att delta vid omröstning om ansökan om tillstånd?

⁽¹⁾ EUT L 376, 2006, s. 36.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 22 juli 2020 – Berlin Chemie A. Menarini SRL mot Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Mål C-333/20)

(2020/C 339/03)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i det nationella målet

Klagande: Berlin Chemie A. Menarini SRL

Motpart: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Ytterligare deltagare i rättegången: Berlin Chemie AG

Tolkningsfrågor

- 1) Är det – för att ett bolag som levererar varor i en annan medlemsstat än den där bolaget har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet ska anses ha ett fast etableringsställe i den stat där det levererar varorna, i den mening som avses i artikel 44 andra meningen i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ och artikel 11 i rådets förordning nr 282/2011 – nödvändigt att de personella och tekniska resurser som bolaget använder på sistnämnda stats territorium tillhör bolaget, eller räcker det att bolaget har omedelbar och varaktig tillgång till dessa personella och tekniska resurser genom ett separat dotterbolag där det förstnämnda bolaget äger majoriteten av kapitalet?
- 2) Är det – för att ett bolag som levererar varor i en annan medlemsstat än den där bolaget har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet ska anses ha ett fast etableringsställe i den stat där det levererar varorna, i den mening som avses i artikel 44 andra meningen i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och artikel 11 i rådets förordning nr 282/2011⁽²⁾ – nödvändigt att bolaget via det påstådda fasta etableringsstället direkt deltar i beslut om leveransen av varorna, eller räcker det att bolaget i den stat där det levererar varorna förfogar över tekniska och personella resurser, vilka ställs till bolagets förfogande i kraft av avtal ingångna med tredje personer angående verksamhet i form av marknadsföring, ombesörjande av formaliteter, reklam, lagerhållning och agentur som kan ha en direkt inverkan på försäljningsvolymerna?
- 3) Ska artikel 44 andra meningen i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och artikel 11 i rådets förordning nr 282/2011 tolkas på så sätt att en beskattningsbar persons möjlighet att få omedelbar och varaktig tillgång till tekniska och personella resurser som tillhör ett dotterbolag som är en separat beskattningsbar person utesluter att nämnda dotterbolag ska anses vara en tillhandahållare av tjänster till det fasta etableringsställe som har upprättats under de aktuella omständigheterna?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, 2011, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 23 juli 2020 – DM, LR mot Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

(Mål C-337/20)

(2020/C 339/04)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: DM, LR

Motpart: Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 58 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG⁽¹⁾ tolkas så, att den inrättar ett ansvarssystem för icke auktoriserade eller felaktigt utförda betalningstransaktioner från betaltjänstleverantörens sida, som är självständigt i förhållande till en allmän talan om civilrättsligt ansvar som avser samma omständigheter och att leverantören inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt nationell rätt, i synnerhet när betaltjänstanvändaren inte har informerat betaltjänstleverantören inom 13 månader från debiteringsdagen, om att en betalningstransaktion inte har varit auktoriserad eller har utförts felaktigt?